So as not to differentiate in שליחות

שלא תחלוק בשליחות –

Overview

The גמרא concluded that even לאחר שלמדו nevertheless בפ"נ is required (according to גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו because of the גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו . The exception is by a אירה דלא שכיחא מילתא דלא שכיחא , such as a פקח ונתחרש, and then קיום is sufficient. The האשה עצמה מביאה גיטה of משנה of משנה attempts to refute this by quoting the המים of מרא דלא עכיחא !To which the provided that she say בפ"נ, even though it is a אכיחא דלא שכיחא פישור still require saying מילתא דלא שכיחא מילתא דלא שכיחא משליחות because החלוק בשליחות שלא תחלוק בשליחות sequires saying בשליחות provided that even by a מילתא דלא שכיחא שכיחא בפ"נ provided that the מילתא דלא שכיחא because בפ"נ even by a מילתא דלא שכיחא is sufficient?! Why do we not say there שלא תחלוק בשליחות answers this question.

פירוש בשליחות דיכול -

SUMMARY

According to בפ"ב, all שלוחים who are physically capable of saying בפ"ב, are required to do so, even if their שלא מכיחא וה מילתא דלא שכיחא, in order שלא תחלוק, in order מילתא דלא שכיחא. However in the case of a מילתא דלא שכיחא where one is physically incapable of saying קיום, then קיום is sufficient, and בפ"נ is not required.

THINKING IT OVER

Why is it that even after we conclude שליחות שלא ; that all שליחות be the same, nevertheless we continue to differentiate between אינו and אינו $?^2$

_

¹ See 'Thinking it over'.

 $^{^2}$ See נחלת משה.